

Gymploviny

"Zabudni na seba, potom si t'a svet zapamata." Jack London

Gymnázium J.B. Magina
vo Vrbovom Vám prináša
školský časopis

Gymploviny...v novom,
lepšom a krajšom
prevedení.

I. číslo 9. ročníka
december 2011

Redakcia školského časopisu
Gymnázium Jana Baltazára Magina
Beňovského 358/100
92203 Vrbové

Milí čitatelia!

Práve držíte v rukách prvé číslo Gymplovín. Je to prvé číslo v tomto školskom roku a zároveň posledné v kalendárnom roku. Zhodou okolností vychádza práve v radostnom očakávaní vianočných sviatkov, ktoré sú už naozaj za dverami. Iste sa všetci tešíte, že si oddýchnete a zároveň načerpáte nové sily, aby ste dokázali zvládnuť zvyšné mesiace v škole. Toto číslo je najmä o udalostiach, ktoré sa v škole za posledné obdobie udiali, no nájdete tu aj rozhovory so zaujímavými ľuďmi, či už s novým učiteľom matematiky, alebo s pánom Neupauerom o projekte Nenápadní hrdinovia. Nechýba ani článok z pera našich tohtoročných prváčok, ktoré zhodnotili, ako sa im páčili imatrikulácie. Veríme, že sa nakoniec zabavíte pri vtipoch, ktoré sme pre vás prichystali.

Dúfame, že vianočné sviatky prežijete v pokoji, mieri a s rodinou, a že sa pri štedrovečernej večeri nič vážne nestane. (máme na mysli, pochopiteľne, kosti z ryby ☺)

Vaša redakcia

Pedagogický dozor: Mgr. Tatiana Vavříková

Korektúra: Mgr. Iveta Reháková

PaedDr. Jaroslava Ilenčíková

Grafická úprava: Petra Filanová

Šéfredaktor: Petra Filanová

Redakčná rada: Lenka Peterková

Daniela Peterková

Stanislava Michnová

Jana Ferechová

Zuzana Ondreičková

Katarína Cigániková

Petra Holzingerová

Nikola Vidličková

Jana Juráková

Anglické divadlo

V dnešnej dobe vie skoro každý po anglicky, nemecky či francúzsky. Na každej škole sa vyučuje cudzí jazyk, tak ako aj na tej našej. Dostali sme možnosť ísť do Bratislavy do anglického divadla. Samozrejme, že sa nás dost' prihlásilo nielen kvôli angličtine, ale aj aby sa vyhli učeniu. Prihlásili sa žiaci druhého, tretieho aj štvrtého ročníka. Toto divadlo sa konalo 29.9.2011. Odchod zo školy bol ráno o 8. hodine. Cesta nám dost' rýchlo ubehla vďaka tomu, že sme sa celú cestu zabávali a rozprávali. Pri návšteve Bratislavy sme tiež stihli navštíviť aj Národnú galériu. Mali sme tu možnosť vidieť viacero obrazov, ale najmä fotografie z minulého storočia. Po prehliadnutí výstavy sme sa mohli vybrať do anglického divadla. Do divadla sme prišli pol hodinu pred začiatkom, aby sme stihli vyzdvihnúť lístky, dostať sa do miestnosti a usadiť sa na svoje miesta. Presne o 10. hodine divadlo začalo. Príchodom hercov sa miestnosťou ozval veľký potlesk. Po hodine sme mali prestávku na občerstvenie. Táto prestávka trvala 15 minút. Po nej sme sa všetci vrátili na svoje miesta a pokračovali sme v sledovaní predstavenia a počúvaní angličtiny. Po skončení divadla sme nasadli do autobusu a šofér nás zaviezol do obchodného centra Eurovea. Dostali sme rozchod na tri hodiny, každý mal možnosť navštíviť ten obchod, ktorý je jeho srdcu najbližší. Po skončení času na rozchod sme sa všetci stretli pred autobusom v daný čas. Nastúpili sme do autobusu, usadili sa na svoje miesto a mohli sme vyraziť domov. Do Vrbového sme prišli okolo 16. hodiny.

K. Cigániková, S. Michnová

VAPAC

Od 4.- 6. 10. 2011 sa v Bratislave v Národnom tenisovom centre konal VAPAC, najväčší študentský veľtrh vysokých škôl. Nájdete tu školy z celého Slovenska, Česka, Rakúska a veľa rôznych zahraničných škôl. Tohto veľtrhu sa zúčastnili žiaci štvrtého a tretieho ročníka našej školy. Odchod zo školy bol o 8. hodine a cesta tam nám trvala približne hodinku. Po príchode na miesto veľtrhu nám profesorky kúpili lístky. Tiež nám rozdali knižky alebo CD, na ktorých boli všetky školy z veľtrhu. Ešte predtým, než sme vstúpili do budovy, nám profesorky určili ako dlho máme rozchod a kde a kedy sa máme stretnúť. Každý sa vybral k tomu stánku vysokej školy, na ktorej by mal v úmysle študovať, alebo ho zaujímali podmienky prijímacieho konania, testy a pod. Po uplynutí času sme sa pomaly začali schádzať pred budovou, kde sa konal veľtrh. Keď sme boli všetci, pobrali sme sa späť k autobusu. Šofér po dohode s profesorkami nás zaviezol do obchodného centra Eurovea. Tu sme tiež dostali rozchod na 2 hodiny. Po ukončení rozchodu sme sa všetci stretli pred Euroveou a nasadli do autobusu. Takže sme konečne mohli vyraziť domov. Vrátili sme sa približne o 16. hodine.

S. Michnová, K. Cigániková

English Week Europe.

V dňoch 21.-25. novembra 2011 sa na našej škole uskutočnil kurz anglického jazyka English Week Europe. Zúčastnili sa ho študenti prvého až štvrtého ročníka a žiaci I. a II. Základnej školy. Boli sme rozdelení do dvoch skupín a spolu s lektormi Rayom Sikorskim a Guyom Cheethamom sme si mohli otestovať svoje znalosti. A naučiť sa aj niečo nové. Celý týždeň prebiehal v duchu konverzácie a hier, čím sa pre účastníkov stala angličtina o niečo zaujímavejšia. Nedbalo sa až tak na gramatiku a lektori nás kedykoľvek upozornili na chybu a opravili. Priestor dostala aj naša fantázia a zmysel pre humor. Tak sme si mohli vymyslieť vlastné veci na vylepšenie každodenného života a stručne ich opísať. Rozprávalo sa o filmoch, osobnostiach, cestovalo po svete. A k tomu všetkému patril smiech a dobrá nálada. Mnohí, ktorí angličtinu nemuseli sa na ňu na konci týždňa tešili a bolo im ľúto, že sa musí skončiť.

Na záver týždňa sme ako odmenu dostali certifikát o úspešnom absolvovaní kurzu. A ani Ray a Guy neobišli na prázdno. Ako poďakovanie dostali horalku a aj slivovicu - ako Slováci ☺

Aj keď sa vám zdá byť angličtina nudnou, objavíte ju pri hre a budete ju milovať.

Lenka Peterková, 4.B

Imatrikulácie

My, malí prváci sa s vami chceme podeliť o naše skromné pocity z imatrikulácií. Všetci sme sa tešili na ten deň, no nevedeli sme, čo nás čaká. Deň pred imatrikuláciami prišli k nám do triedy tretiaci a povedali nám, že máme prísť na druhý deň do školy oblečení v plavkách, ako keby sme šli na pláž. Nám sa ten nápad celkom páčil. No hlavou sa nám preháňali rôzne myšlienky, čo si na nás vymysleli a všetci nás strašili, že budeme mať najhoršie imatrikulačky, preto sme sa báli. Na druhý deň, presnejšie 15. novembra prišla hodina H. Keď sme prišli do školy, už nás čakali niektorí tretiaci a zakázali nám ísť do triedy, lebo všetko tam bolo poprehadzované. V plavkách sme museli stráviť celé vyučovanie. Na literatúre, keď sme pozerali film, sa ozval strašný buchot na dvere a my sme sa veľmi zľakli, čo sa deje. Zrazu k nám do triedy vbehlí všetci tretiaci a popisali nás. Imatrikulačky sa začali o 14:00 hod. Všetci sme sa strašne báli, čo nám spravia. No keď sme si posadali na určené miesta „do dvoch skupín“ stále sa nám chveli nohy, no keď vyvolali prvého a videli sme, čo musí urobiť, strach z nás opadol. Ale najhoršia bola brána, lebo viacerí popadali na zem kvôli tomu, že sa to tam šmýkalo. Jednej spolužiačke sa najviac páčilo, keď jej do tváre na tanieri hodili šľahačku.

Peťa Holzingerová, Nika Vidličková,
Janka Juráková, 1.A

Halloween

Ako každý rok, tak aj tento sa neobišiel bez tradičného amerického sviatku na našej škole. Halloween sa konal dňa 26. 10. 2011. Každý rok majú žiaci tretieho ročníka na starosti výzdobu auly a prípravu programu. Väčšina žiakov bolo oblečených do kostýmov, mali pripravenú scénu a vyzdobenú triedu. O 14:00 tretiaci začali program svojím príchodom ako zombie. Nasledovala scénka tretiakov. Potom na rad prišli prváci a prezentovali svoje masky a zahrali nám ich pripravenú scénu „Adams Family“. Neskôr bolo vyhodnotenie rôznych súťaží ako napr.: súťaž o najkrajšiu dyňu, súťaž o najlepšiu masku alebo súťaž o najlepšie vyzdobenú triedu, či najchutnejší koláč. Žiaci, ktorí vyhrali v jednotlivých súťažiach, si odniesli menšiu výhru. Po halloweenskom programe nasledovala menšia zábava, a potom vo večerných hodinách aj halloweenska noc, na ktorej sa premietali horory a iné žánre filmu až do skorého rána. Tento halloween sa mi veľmi páčil. Výzdoba tried a auly bola pestrá a nápaditá.

Daniela Peterková, 3.A

Nenápadní hrdinovia

16.novembra 2011 sa u nás zastavil František Neupauer, spolupracovník Ústavu památi národa, aby predstavil projekt Nenápadní hrdinovia. Ide o projekt, pri ktorom zapojení študenti spolupracujú s niekým, kto bol počas éry komunizmu politický väzeň a na základe rozhovorov s ním alebo jeho blízkymi, spracujú jeho príbeh. Počas prednášky si naši študenti 3. a 4. ročníka oprášili znalosti z dejepisu (najmä maturanti ☺). Pán Neupauer v krátkosti priblížil, čo to komunizmus bol, kedy a aký mal príbeh. Takisto priblížil pár osudov nespravodlivo obvinených a odsúdených ľudí pomocou dokumentu z archívu STV, takisto na základe osobných stretnutí s obvinenými a jeho príbuznými. Predstavil aj stránku venovanú tomuto projektu- www.november89.eu. Zároveň vyzval prítomných študentov, aby obetovali svoj čas a napísali príbeh svojho „nenápadného hrdinu“. Niektorým členom redakčnej rady nie je pán Neupauer ani tento projekt neznámy, keďže sme sa s ním stretli na Letnej škole žurnalistiky v Ružomberku. Preto vám teraz naozaj rada predkladám rozhovor s Františkom Neupauerom.

PF: Pri prezentácii na našej škole ste sa zmienili o tom, že ste vyštudovali históriu. Čo Vás k tomu viedlo?

FN: Študoval som históriu a filozofiu - učiteľský smer a trochu som aj učil :). Viedol ma k tomu záujem o dejiny. Už ako malý chlapec som si čítal knihy dotýkajúce sa našich nedávnych dejín.. A tak som chcel spoznať viac.

PF: Pracujete pre Ústav památi národa a aj na projekte Nenápadní hrdinovia. Ako sa zrodil nápad vytvoriť takýto projekt?

FN: V rámci štúdia histórie som mal možnosť stretnúť viacero významných osobností. Často ľudí plných skromnosti a pokory, ktorí v sebe nosili ducha odvahy a jasných hodnôt. Pamätám si, ako som stretol na konferencii v Prahe jedného pána. Vravím mu: "Chcel by som sa viac dozvedieť o jednej slovenskej neznámej osobnosti, ktorej meno je František Paňák." "Paňák" až zhíkol ten pán, keď som len vyslovil jeho meno a pokračoval "Veď my sme spolu sedeli." S nadšením mi rozprával aký veľký a významný to bol človek. A čo všetko s ním pozažíval. Bolo mojou hlbokou túžbou tento kontakt - stretnutie s osobnosťou - sprostredkovať mladým.

PF: Zúčastnila som sa na Letnej škole žurnalistiky v Ružomberku a zhodou okolností ste nám tam práve spomínaný projekt prezentovali. Dnes boli reakcie mojich spolužiakov pozitívne, chceli by sa zapojiť, ale mnohí sa obávajú reakcie človeka, ktorý by mal svoj príbeh vyrozprávať. (že nebude ochotný a pod.). Stretli ste sa niekedy s podobným prípadom?

FN: Nuž, treba myslieť pozitívne. Naozaj "spomínanie" nie je ľahké. Dodnes sa mi ťažko spomína (aj keď si to presne pamätám), ako som dostal z fyziky 3/4 a potom z písomky 5. Následne som to vytiahol na konečnú dvojku ☺, ale tie okamihy boli traumatizujúce.

Silvo Krčméry v úvode knihy, v ktorej opísal, čo zažil píše: "Keď si na tie veci spomínam, opäť ma chytá triaška a zimnica. Pociťujem úzkosť hladu a chladu." Napriek tomu to napísal... Včera som prednášal v Žiline a vrátnička na škole mi vraví: "Veď aj môj ocko bol vo väzení. A keď sme ho išli pozrieť do basy... nedovolili mi môjho otecka ani len chytiť za ruku počas rozhovoru. Keď sme sa lúčili, tak som sa hodila na mreže a snažila sa objasť otecka.. no dozorca ho odtrhol od mreží." Táto pani nechce hovoriť o tom, čo sa dialo. Povedala to len útržkovite. Teda sú aj takéto príbehy. Je umením vás, študentov, aby ste povedali ľuďom, ktorí trpeli, že bez ich svedectva bude naša história "neúplná". Budeme si myslieť, že za komunizmu bolo dobre a nič zlé sa nedialo.

Nezaujímajte sa o "nenápadných hrdinov" len preto, aby ste z nich "vydolovali" informácie. Buďte pre nich mladými ľuďmi prejavujúcimi úctu a vďačnosť. Tato kvalita otvorí priestor pre dialóg v pravde a v láske. Svoje príbehy by vám mohli vyrozprávať aj rehoľné sestry neďaleko v kláštore. Hľadajte a nájdete....

PF: Poznáte niekoho vo svojom okolí, koho sa obdobie komunizmu tak negatívne dotklo?

FN: Nakoľko pracujem na ÚPN v rámci Regerátu účastníkov protikomunistického odboja, tak sa mi za tie 3 roky dostali do rúk životné príbehy asi 400 osôb. Na môj podnet začal ÚPN slávnostne odovzdávanie dekrétov veteránom protikomunistického odboja, aby sme si ich uctili aj na úrovni krajov. Tam som sa z viacerými stretol aj osobne.

PF: Zrejme projekt Nenápadní hrdinovia prezentujete na školách po celom Slovensku. Nemáte pocit, že mladí ľudia, žijúci v dnešnom svete častokrát ani netušia o mnohých temných stránkach komunizmu?

FN: Nuž, že tomu tak celkom nie je... o tom by vás presvedčili reportáže a pohľady Vašich rovesníkov. Na stránke na facebooku (Nenápadní hrdinovia) nájdete aj reportáže odvysielané v televíziách.

O tom, čo sa dialo, netušia nielen mladí, ale aj rodičia a starí rodičia vašich rovesníkov. Keď som bol v Čine, tak tam som pochopil, že obyčajný človek sleduje televíziu, kde je Mao C' Tung, oslavné filmy a nevie, netuší, že niekto z jeho okolia je vo väzení. Ľudia nevedia. Ba ani nechcú vedieť a počuť o tragédiách. Sme náchylní vidieť celebrity, a nie osobnosti. Dívajú sa dopredu s pocitom, že "toto mi ešte chýba", a nie s pohľadom reflexie... "Toto som zažil, takto som prežil deň... to v ňom bolo dobré, to menej dobré... a idem ďalej... budujem na tom, čo ma dnes urobilo "lepším človekom". Je to otázka pragmatizmu. Cesta bez ukotvenia v hodnotách. No viem, že mladý človek túži po ideáloch a vie ich pretaviť do reálnej roviny. Je odvážny a má moje veľké sympatie.

Rozprávala sa Petra Filanová, 4.A

Nový prírastok do našej rodiny

Aj tento rok sa náš učiteľský zbor zúžil a zároveň rozšíril. Ako prvého z prišielcov sme vyspovedali učiteľa matematiky Petra Janoka.

LP: Ako sa vám učí na našej škole?

PJ: Dobre. Je tu príjemne prostredie a milí kolegovia.

LP: Čo vravíte na našich študentov?

PJ: Študenti sú milí a príjemní. Ale neviem viac povedať, pretože som tu krátko a dobre ich nepoznám. Uvidíme po čase.

LP: Učíte na Hotelovej akadémii v Piešťanoch. Aký je rozdiel učiť tam a na gymnáziu?

PJ: Je to dosť podobné, nevidím v tom veľký rozdiel. Rozdiel je iba v predmetoch, ktoré vyučujem. V Piešťanoch je to geografia a tu matematika. Čo sa týka úrovne detí, nevidím v tom rozdiel. Učí sa dobre tu aj tam.

Rozprávala sa Lenka Peterková, 4.B

KOČAP

V dňoch 23. - 26. júna 2011 sa študenti nášho gymnázia zúčastnili na KOČAP-e v Českom mestečku Vítkov. Tu má naše gymnázium družobnú školu. Z Vrbového sa vyrážalo štvrtok ráno a už na obed sme boli pred gymnáziom. Ubytovali nás do tried a po výdatnom obede nás zobrali na prehliadku mesta. Mali sme možnosť vidieť gotický kostol týčiaci sa na pahorku neďaleko centra mesta, cintorín aj s osobnosťami histórie, miestnu radnicu so zasadacou sálou, ktorá vyzerala ako z čias renesancie a dokonca sa stretnúť aj so starostom mesta. Celú prehliadku sme zakončili výletom na zrúcaninu hradu. Prístupná vežička mnohých inšpirovala na recitovanie veršov z Rómea a Júlie od Williama Shakespeara. Po ceste späť sme si v tom teple spravili zastávku pri priehrade a omočili nohy v príjemne ľadovej vode. Večer sme zakončili opekačkou v sprievode gitár spevu a hier, príjemných konverzácií a zoznamovania sa s českými spolužiakmi. Niektorí z nich s nami strávili celé tri dni a vytvorili sa priateľstvá.

Na druhý deň nás čakali športové turnaje vo futbale, basketbale, volejbale a stolnom tenise. Naším družstvám sa podarilo obsadiť krásne druhé miesta z dvoch tímov. Po obedňajšej návšteve kúpaliska nás neminul výlet do Nového Jičína. Navštívili sme zámok a dostali rozchod v historickom centre, kde sme sa mohli zastaviť na kávu alebo pobehať po obchodoch.

V posledný deň - v sobotu sme sa rozlúčili s našimi českými spolužiakmi a vydali sa na cestu domov. Zastavili sme sa aj v meste Kroměříž. Niektorí podľahol nakupovaniu, iní veži zámku a kochali sa výhľadom z nej, alebo navštívili zámocký park.

Po niekoľkohodinovej ceste a pár zastávkach sme živí a zdraví, plní zážitkov dorazili domov.

Lenka Peterková, 4.B

Sedia malí prváci a jeden hovorí druhému:

- už len 54 rokov.... a ideme do dôchodku...:)

V škole učiteľ vysvetľuje trpezlivosť a chce to deťom ukázať na príklade. Zavolajú k jednej pani, ktorá zdvihne a do telefónu sa ozve:

- Dobrý deň, je doma Jožo?

A žena odpovie:

- Aký Jožo? Tu žiadny Jožo nebýva!

Učiteľ vraví:

- Toto bol prvý stupeň.

Znova vytočia tú istú pani a vravia:

- Dobrý deň, je Jožo doma?

- Žena celá nervózna odpovie:

- Tu žiaden Jožo nebýva, dajte mi už pokoj!

Celá rozzúrená a vynadávaná zloží. A učiteľ vysvetľuje:

- Vidíte, takto keby sme ešte raz zavolali, tak to už nebude horšie, už sa to bude len opakovať, bude kričať.

Vtedy sa ozve Mórisko:

- Zavolajme tej tete ešte raz...

Učiteľ povie, že to je zbytočné, že už im nič nové nepovie, zlosť v nej je už vystupňovaná.

Mórisko dobieďza, kým učiteľ nepovolí a Mórisko zavolá. Žena znova zdvihne a Mórisko jej povie:

- Dobrý deň, tu je Jožo, nevolal mi niekto?

Rozprávajú sa dvaja zaľúbení matfyzáci:

- Myslíš na to na čo ja, láska?

- Áno

- A koľko Ti to vyšlo?

Rozdiel medzi doštudovanými vysokoškolákmi:

Absolvent prírodných vied sa pýta: "Prečo to funguje?"

Absolvent techniky: "Ako to funguje?"

Absolvent ekonomiky: "Koľko to stojí?"

Absolvent humanitných predmetov: "Chcete k tomu hranolky?"

- „Viete, aký náhrobný nápis majú na hrobe napísaný matikári?"

- „Odpočítavaj v pokoji..."

Učiteľ fyziky hovorí žiakom: Ako vidíte, nič teraz nevidíte. A prečo nič nevidíte, uvidíte o chvíľu.

**K
O
Č
A
P**

K O Č A P

KOČAR

DOD

STREETBALL

Halloween

IMATRIKULÁCIÉ

